

DESIRE®

A romantic scene featuring a shirtless man and a woman in a classic room. The man is seen from the back, leaning towards the woman. They are positioned in front of a fireplace with a warm fire. The woman is wearing a light-colored, possibly wet, dress. The background includes a green armchair and ornate wall decorations.

Jessica Lemmonová
Dvojčata
v hlavní roli

JESSICA LEMMONOVÁ

DVOJČATA
V HLAVNÍ ROLI

PŘEKLAD

JANA NOVÁKOVÁ

Milá čtenářko,

v málokterém období tak často přemítáme o čase a jeho plynutí, jako na začátku roku. Většinu z nás napadá: je to možné, že už je další rok pryč? Ten tedy uletěl. A co nám asi přinese ten nový? Pesimisté si jsou jistí, že asi nic dobrého, optimisté naopak doufají, že bude lépe, no a realisté předpokládají, že bude nějak podobně jako dosud.

S ubíhajícími roky si více a více uvědomujeme, že máme jen velice málo jistot a věcí, na které se můžeme spolehnout. Proto mě naplňuje uspokojením, že mé knihy k oněm málo jistotám patří. Ať již sáhnete po kterékoli z mých edicí, po kterémkoli příběhu, můžete si být jistá, že Vás nenechají v nějakém emocionálním zmatku, depresi či smutku. Naopak, mé tituly přinášejí dobrou zprávu o stavu lidstva: všichni toužíme po lásce, harmonii, míru a štěstí. A právě o tom vypráví mé příběhy, že největší štěstí nám přinášejí láskyplné vztahy.

Přeju Vám krásný nový rok, hodně lásky a zdraví a hodně příběhů s dobrým koncem.

S láskou

Váš Harlequin

Jessica Lemmonová

**DVOJČATA
V HLAVNÍ ROLI**

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Million-Dollar Mix-Up

První vydání:
Harlequin Books, 2022

Překlad:
Jana Nováková

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hyřhová

© 2022 by Jessica Lemmon
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2023

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-276-8922-1 (EPUB)
ISBN: 978-83-276-8923-8 (MOBI)
ISBN: 978-83-276-8924-5 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Tak na tohle počasí nebyla Kendall Squireová připravená.

Vyjížděla opatrně po zasněžené cestě na horu s názvem Million Dollar Mountain a přemýšlela, kdo proboha mohl takový název vymyslet. Opatrně pustila jednou rukou volant a nastavila si topení tak, aby jí teplo proudilo na zmrzlé nohy. Otevřené sandály na vysokém podpatku se hodily do Los Angeles. Ale do zasněžených hor ve Virginii? Nic moc.

Začala si v hlavě znovu opakovat, co řekne muži, za kterým sem jede. On o ní neví. Doma v Kalifornii zvažovala možné scénáře, ale nakonec se rozhodla přijet bez varování. Nešlo o to ho zaskočit, ale spíš vyhnout se odmítnutí po telefonu. A jestli je v něčem dobrá, pak v přesvědčování lidí.

Teda byla v tom dobrá. Pracovala víc než šestnáct hodin denně, dokud to její nadřízený Lou, majitel a ředitel herecké agentury *Legacy*, nezabalil a neodešel do důchodu. Nic nenasvědčovalo tomu, že to udělá, vždyť mu bylo teprve padesát. Jenže on si agenturu bez předchozího varování prodal a zamával jim na rozloučenou. Pravda, až po té, co mezi ně rozdělil seznam elitních klientů.

Její seznam byl impozantní. *Byl* je to důležité slovo. Protože když postupně kontaktovala přidělené klienty, aby se jim představila a navázala s nimi spolupráci, setkala se s různými reakcemi. Někteří byli

vyloženě nepřátelští, jiní ji odmítli slušně, ale rázně. Jeden za druhým postupně vypovídali smlouvu a mohli si to dovolit, protože Lou jim v původních smlouvách nechal klauzuli o možnosti přejít k jiné agentuře. Vypadalo to, že nedůvěřovali nezkušené agentce natolik, aby jí svěřili svoje závratné kariéry. Bylo jí třicet čtyři, takže zase až tak nezkušená nebyla, ale to jim neříkala.

Poslední z telefonních hovorů měla s Isaacem Dunnem. Třásl se jí ruce a žaludek měla stažený úzkostí. Isaac byl polovinou bratrského dua, dvojčat, která jako kluci alternovali v roli Dannyho Brookse v oblíbeném sitcomu *Brooks* ví své vysílaném před dvaceti lety. Bratři se objevovali na obrazovce od svých pěti do patnácti let v roli syna Samuela a Pauliny Brooksových, obklopení tlupou milovaných bratranců a sestřenic, a jejich soužití vytvářelo prostor pro řadu humorných situací a průšvihů. Show se nedávno vrátila na streamovací kanály a do roka se měla natočit a odvysílat nová minisérie. Fanoušci už byli natěšení a spekulovali o možném vývoji, ale hlavně se těšili na zbožňovaného Dannyho. Jenže starší z dvojčat, Max, se už dřív rozhodl ukončit svoji hereckou kariéru, a tak ponechal Isaacovi prostor pro sólovou roli. Na návrhy vrátit se alespoň do seriálu Max odpovídal nekompromisním *ne*. Tohle všechno Kendall věděla a bála se, že i od Isaaca uslyší odmítavou odpověď, když mu nabídne svoje služby.

Jenže telefonní hovor se vyvíjel lépe, než očekávala. Představila se mu a zjistila, že Lou Isaacovi už volal a o změnách mu řekl. Kendall slíbila, že bude tou nejlepší agentkou, jako kdy měl, a že ho nikdy nezklame.

Současná cesta do hor za bratrem Maxem s tímhle slibem souvisela. Nemohla si totiž dovolit Isaaca, svého jediného klienta, zklamat.

Zvonění telefonu v kabelce ji vytrhlo z neveselých myšlenek. V autě z půjčovny měla telefon zapojený na reproduktor, takže naštěstí nemusela pustit volant, což by na zasněžené silnici nebyl dobrý nápad. Na displeji se objevilo jméno *Meghan Squireová*. Mladší sestra.

„Ahoj, Meg.“

„Ahoooj!“ nadšeně ji pozdravila Meghan. Kendallina sestra byla dobře naladěná téměř nepřetržitě, ale tohle znělo ještě veseleji než obvykle. „Už jsi tam?“

„Hele, jsi v pořádku? Zní to, jako bys nemohla popadnout dech,“ reagovala Kendall se širokým úsměvem na rtech.

„Umírám zvědavostí!“

„Ještě tam nejsem. Projíždím už celé kilometry zasněženými horami. Kdo mohl tušit, že je ve Virginii faktická zima?“

„No, tak dělej, ať už jsi tam. A pak mi nenápadně zavolej přes video hovor a zaříd to tak, abych na displeji viděla toho úžasného Maxe Dunna. Myslíš, že se ti podaří ho přesvědčit, aby se mnou udělal exkluzivní rozhovor? Zkus to, prosím, prosím, *prosíííím*.“

Meghan moderovala oblíbený podcast *Superfan TV*, ve kterém se vracela k oblíbeným sitcomům z minulosti na nejrůznější témata, od záhadných vražd až po zábavné rodinné seriály. *Brooks* ví své byl hodně vysoko na seznamu Meghaniných oblíbenců.

„Slibuju, že jestli se naskytne příležitost, zeptám se ho,“ řekla Kendall sestře. „Ale nejsem si jistá, jestli bude Max ochotný bavit se s bratrovou agentkou, která ho jede přemluvit, aby jí pomohl s reklamou. A ty chceš rozhovor o něčem, co se ještě ani nevy-sílá.“

„Já vím.“

Kendall vycítila sestřino zklamání.

„Ale třeba by Isaac byl ochotný s tebou nějaký rozhovor udělat,“ snažila se ukonejšit sestru. Vůbec netušila, jestli je to reálné, protože Isaac nebyl v tuhle chvíli v Americe. Ale z toho, co si o nich obou zjistila, bylo zřejmé, že Isaac je vstřícnější než Max.

„Opravdu?“ zeptala se Meghan s nově probuzenou nadějí.

„Dej mi týden čas. Nejdřív musím přesvědčit Maxe, aby mi pomohl a letěl se mnou do Los Angeles natočit tu reklamu. Pak budu mít volné ruce, abych přilákala Isaaca zpátky do Kalifornie. Mám před sebou výživný měsíc.“

„Sestřičko, vedeš úžasný život, zatímco já sedím sama v pronajatém venkovském domě a jedinou zábavou je pro mě sledování koček prohánějících se ve vysoké trávě.“

„Nedělej si iluze. Říkala jsem ti, že se tu prodírám sněhem a ledem.“

Meghan se zasmála. „Ale volám ještě kvůli něčemu jinému,“ řekla vzápětí o poznání vážněji.

Kendall to tušila.

„Jen se chci ujistit, že jsi v pořádku.“

„Ano, jsem,“ odpověděla Kendall automaticky, ale věděla, proč se na to sestra ptá.

„Dneska by měl narozeniny,“ řekla Meghan tiše.

„Já vím.“ Kendall se zhluboka nadechla a dlouze vydechovala nosem. Před očima se jí na bílém pozadí krajiny promítla představa staršího bratra se širokým úsměvem na tváři lemované vlnitými světlými vlasy. Bylo mu dvacet, když zemřel. Nikdy mu neodpustila, že tak nečekaně odešel. Potřebovala ho. Tehdy. A teď taky. „Ale jo, jsem v pořádku. A co ty?“

„Jsem v pohodě. Ráda na něho vzpomínám, však víš. Vždycky mu pošlu modlitbičku a pak se můžu vrátit k tomu, co mě těší dělat. Měla bys to dělat taky tak.“

Pro Meghan to bylo možná snadnější. Kendall

bylo šestnáct, když Quinton zemřel. Meghan bylo jedenáct. Ne že by ho Meg milovala méně, ale bylo to prostě tak, že si oba starší sourozenci byli bližší. Jeho odchod jí zanechal jizvu na duši a tahle bolest se nikdy úplně nevyléčila.

„To je dobrá rada.“ Kendall se přiměla k úsměvu. Ona sama si někdy s Quinem v duchu povídala, ale většinou mu kladla otázky typu *Proč jsi musel tehdy jet na ten výlet? Proč jsi nezůstal se mnou doma?*

„Řekni Maxovi, že ho pozdravuje tvoje milující sestra a největší fanyнка Dannyho Brookse. Opatruj se a ozvi se co nejdřív.“

„Určitě.“ Kendall ujistila Meghan, že ji má ráda. Od smrti bratra neopomněly žádnou příležitost říct si to navzájem, a pak hovor ukončila.

A bylo to přesně včas. Před smekajícím se autem se objevil výhled na horskou chalupu. GPSka ji na její blízkost upozorňovala už před nějakou dobou, ale Kendall si nebyla jistá, jak je to tady s dostupností signálu a kdy a jestli vůbec chalupu najde.

Ale tahle stavba se určitě přehlédnout nedala. Mohutná dřevěná horská chalupa přinejmenším dvoupatrová, ale klidně i třípatrová, když by se započítalo podkroví se střešními okny. Stála kus od silnice. Pozemek byl oplocený dřevěným plotem v rustikálním stylu. Zajela blíž a všimla si moderních kovových lamp. Prostor kolem byl dokonale uklizený. Předpokládala, že to nemůže být nic jiného než Maxův dům.

Odjel z Los Angeles se spoustou peněz a přestěhoval se do Virginie, ale v tomhle městě se usadil teprve před nějakými deseti lety. Krátce po jeho nastěhování změnilo město jméno na současné Dunn, na počest muže, který ho z velké části koupil. Bylo to tu osamělé, a takový byl i Max Dunn. Podle dostupných informací na internetu utekl do hor, aby se tu ukryl, a kvůli tomu si koupil i téměř celé městečko.

Zaparkovala stranou velké garáže určené pro tři auta, rovněž dřevěné, aby ladila s chalupou. Popisné číslo dokazovalo, že je tu správně. Brooks Boulevard 102. Napadlo ji, jestli město pojmenovalo ulici po pořadu, ve kterém Max vystupoval, nebo jestli jde o pouhou náhodu. Sestra by to nazvala *osudem*.

Kendall neměla sklon věřit tomu, že život probíhá podle daného plánu.

Vystoupila ze svého příjemně vyhřátého auta a vzala si jen telefon. Kabelku nechala na sedadle. Prodírala se nahnutým sněhem, aniž by dokázala zabránit tomu, aby se jí studený sníh nedostal do letních bot bez špiček. Samozřejmě naprosto nevhodných pro tenhle výlet. Jenže jí přinášely štěstí. Koupila si je za první peníze, které si vydělala v agentuře.

Připravila se na to, že za chvíli bude poprvé stát tváří v tvář jednovaječnému Isaacovu dvojčeti. Narovнала se v ramenou, zvedla hlavu a zaklepala na dveře.

A čekala.

Po zdánlivě nekonečné době, kdy se snažila zahřát poskakováním na místě, zaslechla zevnitř nějaké zvuky. Představovala si ho jako zanedbaného, možná zarostlého a obtlouklého horala v umaštěném tričku. Pak se dveře otevřely dokořán a její vize vzala definitivně za své.

Max svojí mohutnou postavou vyplnil téměř celý prostor dveří. Vlasy měl delší, ale upravené, což platilo i o hustých černých vousech. Byl vysoký, štíhlý, oblečený byl v pohodlném Henley triku, přes něj oblečení od značky Paul Bunyan, flanelovou košili a džínsy. A všechno mu to dokonale padlo.

Úsměv zamrzl Kendall na rtech. Přejela ho párkrát pohledem odshora dolů, skončila u obličeje. Doslova mrzla na kryté terase, ale to, že stojí před ním, jí to vynahradilo.

Dívala se na repliku Isaaca Dunna a nebyla mocná slova. Jistě, Max je jednovaječné dvojče, mohla čekat, že si budou podobní. Ale to, co nečekala, byl jeho pohled, který se jí propaloval do těla jako pára z horké trouby. Možná ten pocit umocnila krutá zima venku.

Isaac je nepochybně přitažlivý chlap, ale takových je plný Hollywood. Vidět pěkného chlapa v LA není žádná vzácnost. Stačilo hodit kamenem a určitě by zasáhl pěkného chlapa všech možných typů.

Dokázala objektivně ocenit přitažlivost Isaacova výrazného nosu, jeho výšku i úsměv, jenže z Maxe vyzařovalo mnohem víc.

Stál ve dveřích se staženým obočím a pevně semknutými rty nad dokonale upravenými vousy. Vypadal nebezpečně a její libido, které utrpělo v minulém půlroce spoustu zklamání, jí našeptávalo, že vypadá hodně sexy.

Musela být unavená víc, než si původně myslela, když nedokázala nic jiného, než beze slov zírat na kopii svého klienta. Zatřásla hlavou ve snaze zbavit se šoku, ale taky se třásla zimou v ledovém větru, který se jí proháněl kolem téměř bosých nohou. Křečovitě se usmála.

„Max Dunn?“ zeptala se, i když evidentně bylo zbytečné se ptát. Byla to Isaacova věrná kopie. „A-ahoj,“ pokračovala roztřeseně. „Kendall Squireová. Jsem Isaacova agentka. Filmová agentka.“

Dej si to dohromady.

Zamračil se ještě víc. Oči mu ztmavly. Teď vypadal jako naštvaný horal, ale pořád ještě, možná o to víc, sexy.

Sjel po ní pohledem od shora dolů, přes koženou bundu k letním sandálům, pak zase nahoru. „Je všechno v pořádku?“

Ať už to bylo upřímným pohledem oceánově

modrých očí, nebo za tím stála únava z dlouhé cesty, netušila, ale bez přípravy na něho vyhrkla: „Mám za sebou pár perných měsíců. Vlastně roků.“ Stočila pohled na dřevo vyskládané u stěny chalupy. „Ale vždycky jsem věřila, že je lepší jít pořád dopředu. Jeden krok, pak druhý, chápete?“

Vráska mezi obočím se mu prohloubila, ale pak obočí vylétlo v údivu nahoru. „To je mi líto, že jste měla potíže, ale já jsem myslel, jestli je s Isaacem všechno v pořádku. Protože předpokládám, že proto jste tady.“

Zrudla, když si uvědomila, jaké plácala nesmysly. „No, jistě. To jsem pochopila.“ Polkla, ale to už jí zuby téměř hlasitě drkotaly zimou. „Ano, je v pořádku. Vlastně se má skvěle. No, ne zase až tak dobře. Chci říct, on se má dobře, ale jeho kariéra by potřebovala... V Los Angeles je něco, k čemu ho potřebuju, jenže on je na nějakém ostrově.“ Teď už se třásla zcela neovladatelně. „Vlastně tam trčí bez možnosti odjet.“

„Trčí?“ Maxovo obočí už zase bylo nahoře.

„Je tam úmyslně,“ dodala Kendall. „Pilot je na dovolené, což Isaac věděl. Takže on je tam v nějaké chatrči. Nebo bungalovu. Baráku. Já vlastně nevím, v čem tam bydlí.“ Naštvala se na sebe, protože si uvědomila, že o svém klientovi neví vůbec nic. Nejlepší bude jít rovnou k věci. „Potřebuju, aby byl za dva dny v LA, ale to on nezvládne, což je přesně to, co se vám snažím říct. A taky to, proč jsem zajela sem k vám. Doufala jsem, že si budeme moci promluvit. Máte chvíli čas?“

DRUHÁ KAPITOLA

Když se ho naposledy hezká žena ptala, jestli má chvílku čas bylo to... No, vlastně před hodinou.

Ale tohle nebyla jeho příšerná bývalá manželka Bunny, která se tu procházela po zakázkové dřevěné podlaze v kozačkách lemovaných kožešinou. Tahle žena žádné boty neměla. Teda boty měla, ale jsou do sněhu ty nejméně vhodné, jaké kdy viděl. Podíval se na volné prsty a vysoké podpatky a ušklíbl se. Jako boty to vypadalo. Patrně ji sem něco zaválo rovnou ze Západního pobřeží. Podle tmavých vlasů se světlym melírem, opálené pokožky i podle značkových džínů a kožené bundičky určené víc na parádu než na zahřátí bylo jasné, že sem nepatří.

A jak právě trochu zmateně prohlásila, Isaaca potřebují v LA v době, kdy on „trčí“ na svém soukromém ostrově. Předpokládal, že slečna Squireová je tady, aby ho požádala, jestli by mohl Isaaca zastoupit. Velkou část dětství a mládí musel předstírat, že je svůj vlastní bratr, většinou kvůli televiznímu sitcomu, ve kterém bratři alternovali, ale i mimo studio. Zastoupil ho, kdykoliv Isaac nemohl být ve stejnou chvíli na dvou různých místech. A jeho bratr pro něho dělal při podobných příležitostech totéž.

Už skoro otevíral pusku, aby jí slušně, ale rázně odmítl. Stála před jeho dveřmi, objímala se rukama a trásla se. K čertu, bylo mu jasné, že takhle ji nedokáže poslat pryč. Bez ohledu na to, že sem přijela

z Los Angeles. Odjel z toho města na výrobu snů ve svých dvaceti a přísahal, že se tam už nikdy nevrátí. Ale proti téhle ženě nic nemá. Sníh venku padal čím dál víc a zasypával jí auto stojící u jeho garáží. Než ji pošle definitivně pryč, nechá ji aspoň se ohrát.

„Tak pojdte dál, Kalifornie.“

Tou přezdívkou ji překvapil, nejdřív protočila oči, pak se usmála a trochu se zhoupla na špičkách. Špičkách nohou, které musela mít na kost promrzlé. „Můžu? Tak děkuju.“

Nechal dveře otevřené a dovolil jí vstoupit do svého ne zrovna skromného obydlí. Stavení mu poskytovalo prostor a soukromí, dvě věci, které pro něho v životě znamenaly nejvíc. V zadní stěně byla okna a dveře vedoucí na terasu, ze které byl úchvatný výhled na zasněžené hory. Všude kolem se rozprostíraly rozsáhlé lesy a stromy obklopovaly i dům, který se stal citlivou součástí krajiny. Miloval to tu.

Vpustil ji před sebou do domu a měl pocit, že zachytil záchvěv vůně bavlny a sluníčka, jako by sem do Virginie s sebou přivezla kousek Západního pobřeží.

Zavřel za nimi dveře a šel do kuchyně. Zapálil hořák na sporáku a postavil na něj konvici s vodou. Koutkem oka zahlédl, že si vyzula boty a chodila po podlaze bosa. Pravý opak Bunny, která si tu rázovala v teplých kozačkách, zatímco mu vyčítala, že jí nepomáhá splnit sen o slávě. Byl na podobné stížnosti zvyklý z dob jejich manželství a naivně doufal, že rozvodem skončí i tohle. Ale Bunny to viděla jinak. Přijela za ním a chtěla, aby zavolal bratrovi a přimluvil se, aby jí našli roli v sitcomu *Brooks* ví své.

„Hezké místo,“ prohlásila Kendall a rozhlížela se po obýváku. Byla vyšší než Bunny, i když to mu mohlo být jedno. Stála před krbem s připraveným dřevem na podpal. Když zaklepala na dveře, právě se chystal v krbu zatopit. „Vy a bratr žijete každý úplně jinak.“

„Ne tak úplně. Oba jsme rádi sami.“ To sice o Isaacovi neplatilo a ani nevěděl, proč to řekl. Možná proto, že v něm povídání o Isaacovi vyvolávalo napětí. Max byl starší o pár minut, a přestože fyzicky si byli hodně podobní, povahově byli pravými opaky. Max byl šťastný, že může vypadnout ze světa slavných. Isaac v něm zůstal a snažil se přemluvit k tomu i Maxe ještě dlouho po tom, kdy se odvysílala poslední epizoda seriálu *Brooks* ví své. Max dal ve dvaceti letech bratrovi i jejich společnému agentovi najevo, že má plné zuby všeho toho marastu spojeného se slávou a že končí. Konečná. Isaac se s ním hádal, namítal, že po letech vzájemných alternací nebude mít nikdo zájem „pouze o jednoho Dunna“. A že jestli se Max stáhne ze scény, bude to znamenat konec i pro něho.

Nevraživost mezi bratry netrvala věčně, možná nějakých pět let. A v době, kdy oba souhlasili s tím, že se sejdou u rodičů na Vánoce, už bylo jasné, že jejich vztah utrpěl. Jistě, byli na sebe slušní, mluvili spolu u krbu se sklenkou bourbonu v ruce, ale už si nebyli tak blízcí. Max předpokládal, že to už nebudou nikdy.

Nemohl říct, že by k bratrovi cítil nepřátelství. Byli prostě jenom dva různí lidé s rozdílným žebříčkem hodnot. Jeden z nich chtěl být mimo světla reflektorů, ten druhý si je chtěl užívat.

„No, aspoň tu nejste uvězněný,“ usmála se Kendall, ale byl to úsměv rozechvělý. Buď jí byla pořád ještě zima, nebo byla nervózní. Nezdálo se, že by byla stydlivá, ale nějaké napětí v ní bylo.

„Zatím ne.“ Neřekl jí, že by k tomu mohlo dojít, kdyby se tu zdržela příliš dlouho, ale počká s tím, dokud se u něho nezahřeje. V tomhle počasí by se neměla vydávat na cestu. „Posaďte se.“

Nalil do dvou hrnků horkou vodu, do jednoho vhodil sáček s čajem, jí nabídl dózu, aby si vybrala.